

ZE STRANY MUŽE - CO VY NA TO?

Pondělí, 07. července 2008

Cítil jsem se kdysi jako Jozef z onoho příběhu Jozef a Susu. Odcizili jsme se se ženou a ta si našla jiného. Já vyváděl, přeháněl (trošku se v tobě Jozefe poznávám), přehnaně žárlil - ješitě v době, kdy s dotyženou ješitě poměr neměl. No a pak se to stalo, překla mi žele fakt začala sexuální žít s jiným...

Chcím se rozhodně rozvádět - žena nikoli, překla mi, žele sice dala asi blbost, ale bezvýhodnost musí být únikem z reality, chápala žele má to bolí, ale ať přestanu vyvádět a dám jí čas... Byl jsem na dně, hubnul jsem, všimlo si toho okolí. Obrát zpřesobila naše rodinná přítelkyně. Dost tvrdě má začala konfrontovat s realitou a žele si budeme na její otázky spolu odpovídat: Kdo je na kom víc citově závislý? - Ty na ní... Myslíš žele tě už nemiluje? - Ano, asi má ale ráda má má... Fakt bys chtěl do konce života žít už bez ní? - To asi ne.... Kdy má druh aby si tebe tzv. "pomohla", myslíš žele ho bude mít nafurt??? - Spíš asi ne... A kdo je na kom víc sex závislý??? - No, já na ní... A Kamila (naše rodinná přítelkyně) to rozřala za má. Ženy se dráží (!), snaží se daleko víc pozorný než doposud, nauč se respektovat, žele má milence, ale rozhodně se s ní o něm nebav - neunesl bys to ustát a vědět, žele kdy jí budeš přát a štít, tak se štít vrátí k vám oběma (Kamila si neodpupeprnou poznámku - nebo k vám všem.) Pomlčím o sexuálním soužití, ale celkově mála Kamila pravdu. Naučil jsem se dokonce ženu daleko víc vnímat a respektovat její rozhodnutí. Pozitivum krize se projevilo v naší komunikaci. O spoustě věcí se nyní vzájemně domlouváme a hledáme SPOLEČNOU odpověď. (Děť, kdy jsme se nedohodli, jeden se vždycky naštval a udělal to po svém, popravdě, tím častěji naštvaným jsem byl já.) Dnes se většinou dohodneme, a pokud ne, pak "galantně" uznám manželčinu pravdu. Dost často se mi to nelíbí, ale nedám to na sobě znát. Jak to pak trefně okomentovala Kamila: "Před vaší krizí jsi chtěl být bezhlavě hlavou a výsledkem byly manželčiny ústupky, ale spokojeni jste nebyvali ani jeden. Teď, co ti žena ego převalcovala, poslechneš; spíš ty ji a procento vašeho kolektivní spokojenosti máte cca na 75%, to je ale dobrý výsledek, nééé?" Tahle má rada asi nemá být univerzální, ale myslím si, žele kdy ženská neví co chce, tak by to vědět chlap a měl by začít v nějakém (promyšleném) směru jednat!!!, a nenechat se zviklat hysterickými výlevy, které ovidně postrádají rozum a postrádají i jistotu srdce!!! Kdy ale má muž ženu, která nemá primární zájem ublížovat má na víc ve věci jasno (byť přívodně "krizi" zpřesobila) - tedy ví přesně, co vlastně chce, kde to chlap se naopak cítí zaskočen, poškozen a ublížen, pak by dle mého názoru neměl vyvádět, a raději by se měl nechat tou ženskou (alespoň přest es tu nejhorší krizi) pevně vést... a rozhodně jí vědět. Má se to vyplatilo.... Robo